

Közeleti havilap

DUNAMOCSI HÍRNÖK

I. évfolyam, 5. szám

2011. július

INGYENES!

A tartalomból:

- Nemzeti Összetartozás Napja
- Ballagás
- Elsőáldozás, konfirmáció
- Mesélő fényképek 2. rész
- A zene az kell
- Főzőverseny és futóverseny

6. oldal

8. oldal

11. oldal

XV. Hídverő napok 4. oldal

A tanácsteremből jelentjük

A tanítói lakások eladása. Az árvíz után, a helyi pedagógusoknak épült bérház állapota hosszú évek óta okoz komoly fejtörést az önkormányzat és az ott lakók számára. Az épület állaga rendkívül leromlott, s a község évtizedek óta nem tud megfelelő anyagi keretet biztosítani felújítására. E téren a közeljövőben sem várható változás, így a helyzet megérett a halaszthatatlan cselekvésre. Az önkormányzat a bérházak értékesítését, lakóinak való eladását határozta el. Az eladás szándékában egyetértés mutatkozott a képviselők között, vitát csupán az eladási ár megállapítása okozott. Ennek során figyelembe kellett venni a piaci viszonyokat, a község szorult anyagi helyzetét, és a lakókkal szembeni méltányosság szempontjait is. A szakszerűen elvégzett, hivatalos felértékelés jelentette a viszonyítási alapot, amely 8.400 euróban állapította meg a lakások egyenkénti értékét. Hosszú vita után, *Orosz Jenő* alpolgármester indítványa értelmében a képviselők papírra írták az általuk javasolt eladási árat, majd az összegek átlagértékét terjesztették döntés elé. A szavazás jóváhagyta az ily módon 6.075 euróban megállapított összeget. A közeljövőben sorra kerülő értékesítés után az új tulajdonosokra az elavult, sőt életveszélyes vezetékek cseréjével együtt járó, teljeskörű felújítás vár.

Napelemek telepítése. Egy cseh érdekeltségű cég jelentkezett üzleti ajánlatával a közelmúltban. Áramot termelő, svéd gyártmányú napelemeket telepítenének önkormányzati tulajdonú épületek tetejére, a megtermelt áramot értékesítenék, s a használat fejében évi 3.500 eurós bérleti összeget fizetnének a községnek. A cég választása azért esett *Madar* és *Dunamocs* községekre, mert a napsütéses órák száma országos viszonylatban itt a legmagasabb. A napelemek az iskola, óvoda, tornaterem, ebédlő és az egészségügyi központ tetejére kerülnének. A cég képviselői megjelentek az ülésen, bemutatták terméküket és az alkalmazott technológiát. Mivel az önkormányzati képviselők meggyőződtek róla, hogy az épületek tetőszerkezetében a szerelés következtében nem esik kár, egyhangúlag jóváhagyták az ajánlatot.

Illusztráció

A közhasznú munkák értékelése. *Banai Tóth Pál* polgármester elégedetten nyugtázta a közhasznú munkások tevékenységét. Szorgalmasan dolgoznak, ténykedésük meglátszik a faluképen. A szezonális munkák végzése mellett részt vettek a kultúrház meszelésében, a főút melletti tuja sor telepítésében, és az esketőterem újrafestésében is. Továbbá betonfedeleket készítettek a falu elhagyott, nyitottan tátongó kanalizációs gödreire (pl. a lenti üzlet előtt), átvezették a vizet a katolikus templomhoz, és folyamatosan gyomtalanítják a *Búcs-Dunamocs* kanális betonkockás oldalát. Hamarosan az iskolai étterem meszelésére kerítenek sort. A munkaügyi hivatal lehetőséget adott további négy munkás felvételére, hat hónapos időszakra, így most már 29-en dolgoznak községünkben a különböző munkaprogramok keretében.

A polgármesteri fizetés újbóli megállapítása. A 2011 májusában elfogadott új törvényi rendelkezés értelmében az önkormányzati testületek Szlovákia-szerte kötelesek voltak újra átvizsgálni, és június végéig megállapítani a polgármesterek havi járandóságát. A parlamenti törvény a fizetés megállapításánál a szlovákiai átlagbért adja meg kiindulópontként, ehhez járul a település lakosságszáma szerint meghatározott szorzó (esetünkben 1,98), amit az önkormányzatok által elfogadott kiegészítés (*Dunamocson* a szorzóval kiszámított alapbér 36%-a) tesz teljessé. Képviselő-testületünk döntése értelmében a polgármester bérének bruttó értéke az év elején jóváhagyotthoz képest nem változott, csupán kiszámításának módját alakították át az új rendelkezésnek megfelelően. A járandóság végösszege továbbra is 450 euróval kevesebb az előző ciklus polgármesteri fizetéséhez képest.

A szociális gondozás megszervezése. Polgármesteri javaslatra az önkormányzat a segítségre szoruló idős, betegek mindennapi életminőségét javító gondozói rendszer létrehozásának tervét tárgyalta. Sokan vannak falunkban egyedülálló idős emberek, házaspárok, akik számára fontos lenne minden kisebb-nagyobb segítségnyújtás, a gyógyszerek kiváltásától az időnkénti bevásárlásig. A feladatra alkalmas, kijelölt segítők jelképes díj fejében végeznék a szolgáltatást. A feladatok pontos meghatározására később kerül sor, a képviselők egyelőre az igények és lehetőségek felméréséről döntöttek. A szolgáltatást már az idén szeretnék beindítani.

KÖZÖSSÉGI PROJEKT

Tiszta háztartás és környezet – gyűjtjük a használt konyhai olajat

A HASZNÁLT KONYHAI OLAJ elkülönítendő hulladéknak számít, így az érvényes jogi rendeletek szerint tilos a közösségi hulladékok közé dobni, vagy a nyilvános csatornarendszerbe önteni. Ezek az olajok, amelyek a lefolyóba vagy a toalettbé kerülnek, fokozatosan rárakódnak a csövekre ami azok teljes eldugulásához vezethet. Amennyiben koncentrált formában a természetbe kerülnek, szennyezik a talajt és a talajvizet. Ne öntse ki a használt konyhai olajat a lefolyóba, segítsen inkább védeni a környezetet és a lefolyórendszert!

A gyűjtésbe minden háztartás bekapcsolódhat, mindenki tehet valami jót környezetünkért!!!

Mit gyűjtünk? megfelel mindenféle használt konyhai olaj, amely a háztartásban keletkezik ételek készítésekor.

Mit ne gyűjtünk? olyan maradék olajat, amelybe víz, bor vagy kecsap keveredett, zsírt.

Mibe gyűjtjük az olajat és hogyan: az olaj gyűjtésére bármilyen zárható műanyag edény megfelel – pl. az eredeti üveg, amiben az olajat megvásárolták, vagy bármilyen más PET (műanyag) flakon/tartály, amit igény szerint visszaadunk. Az olajat a flakonba öntés előtt meg kell szűrni a durva szennyeződésektől (prézli, ételmaradékok) – erre a célra megfelel bármilyen régi, durva szűrőeszköz.

AZ OLAJAT KIHÚLT ÁLLAPOTBAN JAVASOLJUK AZ ÜVEGBE ÖNTENI!!!

Hova adjuk le az olajjal teli edényeket?: A helyi olajgyűjtő udvarba a volt vendéglő udvarában.

Mit kapnak a polgárok az olajért? : Minden liter használt konyhai olajért a gyűjtés napján **0,20 Euro centet** kapnak a polgárok, vagy kedvezményes áron kaphatnak friss ételolajat.

A KÖVETKEZŐ GYŰJTÉS községünkben július 22-én lesz, 15.00-tól 16.00-ig.

A további gyűjtések igény szerint két-három havonta valósulnak meg, mindig a hónap negyedik péntekén, ugyanebben az időpontban – az időpontot a helyi hangszóró segítségével pontosítjuk.

Az olajat telefonos egyeztetés után is át lehet adni (a telefonszám a kifüggesztett táblán található.)

Ing. Banai Tóth Pál PhD.
Dunamocs község polgármestere

KÖZSÉGI

HÍREK

● Községünk polgármestere köszönetét fejezi ki a búcsi *Medza Mártának*, aki 250 tő egynyári virágot ajánlott fel a település díszítésére, illetve *Zámbóki Józsefnek*, aki esztétikus virágládákat készített a növényeknek. A ládákat a község buszmegállóinál és a kultúrház bejáratánál helyezték el.

● Megújult a község háza bejáratú lépcsője, amely új talajcsempét kapott. *Banai Tóth Pál* ezúton mond köszönetet *Zsemlye Szilveszternek*, aki a csempézést társadalmi munkában, a falut támogatva végezte el.

● Az áprilisi határtűz után a dunamocsi lánglovagoknak újra munkája akadt. Ócskavasat metéltek a telep területén, s a szikráktól a száraz fű lángra kapott, majd a tűz áterjedt a főlhalmozott műanyag hulladékokra és az öreg gépek gumikerekeire is. A bajt *Egyed János* észlelte, aki azonnal értesítette *Orosz Jenő* tűzoltó elnököt. A közhasznú munkások a tűzoltó autóval rövid időn belül kivonultak a helyszínre, ahol megvívták a „waterlooi csatát”. Kiderült, hogy a telep 5 hidrantjának egyikéből sem

lehet vizet nyerni, de szerencsére a mosógödör tele volt vízzel, így onnan szivattyúzva oltották el a tüzet. A mocsik után 15-20 perccel érkező komáromiak látták az előrehaladott oltási munkálatokat, így azonnal továbbvonultak Bátorkeszire, ahol ugyanekkor egy családi ház állt lángokban. Sajnos éjjel körül a falak rései közt izzó parázstól a kertészeti öltözőbódé is kigyulladt, amit már az újra kikerkező komáromi tűzoltók oltottak el. Másnap délelőtt a közmunkások parázstalanították a területet.

A lakosság megnyugtatására tesszük hozzá: a falu közterületein 70 hidrant található, s ezek közül 69 működőképes. Mindezt a tavaszi átvizsgálás során állapították meg.

A csehországi *Letovice* község képviselői azzal az ötlettel keresték meg a dunamocsi önkormányzatot, hogy testvéri kapcsolatot szeretnének létesíteni a két település között. Ennek első lépéseként meghívtak egy dunamocsi csapatot a hagyományos letovicei főzőversenyre. Falunkat a *Banai Tóth Pál*, *Banai Tóth István*, *Papp József* és *Vasas Péter* összetételű csapat képviselte. A versenyen 14 csapat vett részt, mindenki marhapörköltöt vagy marhagulyást készített. A dunamocsiak egyértelműen a közönség kedvencei voltak, a magyaros pörkölt fogyott el elsőnek. Mint a képen látható, a méltó képviselő érdekében *Szegi Ica* néni hagyományos parasztviseletet kölcsönzött a csapatnak. Ennek is köszönhető, hogy a nemzetiségi felvilágosítás után „*Maďari*” néven bejegyzett csapatunk a zsűri különdíját is elhozta.

A tavalyi kiadós esőzések eredményeként a mocsai pusztán melletti *Sósok*, illetve *Kis nád* határterészen összefüggő vizes-lápos térség alakult ki. Mindez kitűnő élőhelyül szolgál vízimadarak számára, így a *récék* és *vízityúk*ok mellett egy *hattyúpár* is fészkelőhelyül választotta a területet. Az idei esztendő viszont jóval szárazabbnak bizonyult, s a madarak élettere fokozatosan beszűkült. A hattyúpár a kényszerhelyzetben, röpképtelen fiókáit vezetve elindult új otthonát keresni. A falu irányába ballagtak, ahol ifj. *Lajos András* kertjéig jutottak. A házigazda segíteni akarva a megszorult állatokon, horgászszákkal befogta őket, ládába tette, és levitte a Dunára. Az elengedés után néhány perccel a madarak már a túlsóoldali szigeten voltak.

A helyi *Híd-klub* tagjai június 18-án, szombaton társadalmi munkában az óvoda kerítését festették át. Az akcióban részt vett *Vörös Péter* parlamenti képviselő is. A munka után *Novoszádek Miki* házi kemencéjében sült, saját készítésű pizzáját fogyasztották el.

A benzinkút és a Templom utca közti szakaszon, a csontkeri házak mögött húzódó főút menti sávban álló rozsdás vaskerítés régóta zavarta az arra járók szemét, rontotta a faluképet. Ráadásul a kerítésnek semmilyen funkciója sincs, így polgármesteri kezdeményezésre az eltávolítása, illetve a terület esztétikusabbá tétele mellett döntöttek. *H. Danasch*, dunamocsi gyökerekkel rendelkező, korábban Németországban, jelenleg Pozsonyban élő vállalkozó felajánlásának köszönhetően az önkormányzat 150 darab smaragd tuját vásárolt, melyet aztán a köz munkások segítségével ki is ültettek. (Idősebbeknek segítségül: a szóbanforgó úr a mocsai pusztát az 50-es, 60-as években irányító *Bohács* intéző unokája) Az *ifj. Szalay Ferenc* által kedvezményes áron felkínált tujafák 850 eurós költségét az említett vállalkozó teljes egészében állta. Furcsának tűnhet, hogy a tujasor nem halad párhuzamosan a főút vonalával. Ennek az a magyarázata, hogy az *F-Petrol* tulajdonosa, *Farkas Péter*, a benzinkúthoz tartó letérő sáv építését tervezi a térségben.

"Magyarnak lenni büszke gyönyörűség." Ez volt a vezérgondolata annak a képművésznek, melynek ünnepélyes megnyitóját június 26-án tartották az *Immanuel Gyülekezeti Ház* nagytermében. A fényképeket *Dudásné Antal Katalin* hozta el Dunamocsra, aki „civilben” a *Magyarok Szövetségének* komáromi elöljárója. Az *MSZ* szervezi minden évben a *Magyarok Országos Gyűlését* a Kiskunságban található *Böszötrpusztán*. A kiállított képek Böszötrpusztán készültek, s a tízezreket megmozgató rendezvény hangulatát, pillanatait, eseményeit mutatták be.

XV. Hídverő napok

Szabó Olga, Pat község polgármestere, aki kezdetektől részt vett a Hídverő Napok szervezésében, egy internetes hírportálon a következőket nyilatkozta a rendezvény küldetéséről, történetéről: „*Duray Miklós* gondolt arra először, hogy össze kéne kötni a Duna két partját egy jelképes hiddal. A híd tartópillérei a Duna menti községek, minden évben más és más. Bízunk benne, hogy idővel lelkünkben létrejön az együvé tartozás, a szeretet hídja. Összeköjtjük a Duna két partját, az anyaországot és az elcsatolt területeket. Mi leszünk azok, akik nem azt

keresik ami elválaszt, hanem azt, ami összeköt bennünket. Tizenöt esztendővel ezelőtt, 1996. június 7-ei hétfőjén Dunamocs, Dunaradvány, Pat, Izsá, Vrt, Marcelháza, Madar, Bátorkeszi, Búcs, Csallóközarányos, Vágfüzes, Hetény és Neszmély polgármestere úgy döntött, hogy Pat és Neszmély hídfővel megrendezi az első Hídverő Napokat. A rendezvények felváltva voltak a Duna két oldalán, pénteken Neszmélyen

a megnyitó, szombaton Paton zászló és címeravatás, majd Neszmélyen istentisztelettel és amatőr tánc-, ének és színi társulatok fellépésével folytatódott az ünnepségek.”

A rendezvény azóta is hasonló koreográfia szerint zajlik. Idén, a dunamocsi program este hat órakor kezdődött, gyerekeknek szóló bábo mesecsokorral, a nyergesújfalui *Pinokkió* bábcsoport előadásában. Ezután a *nánai* éneklőcsoport lépett fel népszerű operett dallamokkal, majd a párkányi *Extrém* táncsapat mutatta be vérpezsdítő modern tánc összeállítását. Tíz órakor megérkeztek a várva várt mécsesek, és velük együtt a nap talán legnagyobb attrakciója, a *pat wellness fürdő* kirándulójához, melyen bárkinek lehetősége nyílt egy kis sétahajókázásra. Utolsóként lobbantak a Duna mellett meggyújtott máglya lángjai, mikor a hajó elindult utasaival a töltesen állók tekintetétől kísérv. A hajó távolodott, a parton pedig tovább folyt a szórakozás, szólt az élőzene, szépen fogyott a horgászok készíttette sült hal, a sportszervezet birka- és zúzapörköltje, valamint a szögyéni kemencés lepény.

Mindeközben talán, 2011 júliusának e szép estéjén a Duna-partra kilátogatók gondolatai közt megfordult a Hídverő Napok üzenete, küldetése is: az együvé tartozás hídját építjük a Duna két partjának lakói, települései között.

“A ZENE az KELL!”

A zene számára. Ez kellene, hogy legyen minden pedagógus, nevelő, óvoda, iskola, szülő nem magányosok kedvtelése, hanem célja, feladata. Nagyon fontos, hogy kicsik és nagyok egyaránt hasznosan töltse szabadidejüket. A művészet, a zene nemcsak jó kis elfoglaltság, de egyben segíti az érzelmi intelligenciájuk fejlődését is.

2011. június 27-én nagy napra ébredtünk. Ugyanis *Banai Tóth Kincső, Kocsis Ádám, Sántha Mátyás és Simsik Réka* részvételével a muzslai *Baracska Ida* tanító néni zeneiskolájába járó növendékek év végi tanévzáró koncertjére került sor a délelőtti órákban a helyi alapiskola zenetermében.

A koncert nagyon jól sikerült. A gyermekek igyekezetét iskolatársaik, a tanító néni és a hallgatóság tapsal jutalmazta. A tanulók bebizonyították, hogy a kitaró munkának, a szorgalomnak, a rendszeres készülésnek megvan a gyümölcse. Természetesen ehhez az eredményhez kellett Ida néni alapos, szeretetteljes, lelkiismeretes munkája, és az otthonról hozott szülői biztatás, támogatás, a gyermekekbe vetett hit is.

Pedagógusként tudom, mennyi munka van e mögött, és ezúton is szeretném megköszönni azt az áldozatos, eredményes munkát, amelyet a tanító néni az év folyamán végzett.

Réka, Mátyás és Kincső gyönyörűen játszanak gitáron, Ádámmal pedig sikerült megszerettetni a zongorajátékot, a népdalokat. Ráadásul Réka és Ádám mindössze hat évesek voltak, tehát még imiolvasni sem tudtak, amikor a hangszeren való tanulást elkezdték. Mindez nem kis dolog. Öröm gyermeknek, pedagógusnak, szülőnek egyaránt.

Keresztény kultúránk mellett nagyon fontos az anyanyelvi, zenei, népzenei kultúránk ápolása is. A múltunk a jövőnk. Nagyon gazdag a magyar zenei kultúra. „A magyar nem vész el, élni fog”. Ám ehhez fontos, hogy ápoljuk, továbbadjuk az őseinktől kapott örökséget. Ahogy Kodály mondta: „A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható.” Ez valóban így van.

Biztos vagyok benne, hogy az a szülő, aki zeneiskolába írattja csemetéjét, sokat ad gyermekének. Sokat is kell adnunk! Ki kell tárnunk előttük a szépséges világ kapuját, hogy bátrabb léptekkel induljanak felfedezni a világot. Megmutatni a helyes irányt, ingergazdag környezetet kell biztosítani a felnövekvő generáció

A koncertet adó tanulók már most tudják, ki volt Bartók Béla, Kodály Zoltán. Ismerik magyar zenei kultúránk gyöngyszemeit, a népdalokat, énekelik Halász Judit gyermekdalait. S, ha sosem lesz belőlük zenetanár, profi zenész, zenepedagógus, már akkor is megérte a zeneiskolás órákra készülni, hiszen mindez kitarásra, rendszerességre is nevel. Reméljük az elkezdett lelkes munka jövőre is folytatódik majd, a gyermekek lelkesedése továbbra is megmarad, illetve a koncert meghallgatása után újabb tanulók kapnak kedvet, hogy közelebről is megismerkedjenek egy-egy hangszerezellel, megszólaltassák: a csodálatos hegedűt, zongorát, gitárt, furulyát... és még sorolhatnám: a szebbnél-szebben csengő hangszereket.

Sok-sok gyakorlás, kitarás, és meglesz az eredmény! Még egyszer köszönjük Ida néninek, hogy szívvvel, lélekkel, szeretettel, nagy-nagy türelemmel adta át tudását a dunamocsi gyermekeknek. Köszönet és hála érte! Sok-sok sikert a jövő tanévben is!

Kocsisné Raj Ildikó

Jutalmak a tanévzárón

Az alapiskola tanévzáróján elismerésben részesültek azok a diákok, akik a tanév folyamán különböző rendezvényeken képviselték az iskolát.

A *Csokonai Polgári Társulás* oklevelét és ajándékát a következők kapták: *Asbóth Orsolya, Kemencky Henrietta, Hollósi Rebeka, Szabó Erik, Molnár Ákos, Antal Enikő, Sztyehlik Fanni, Lajos László, Rácz Fanni, Rácz Lili, Dobai Kinga, Hollósi Csaba, Farkas Zsófia, Csontos Veronika, Rácz Gabika, Egyeg Emese, Csontos Kinga, Kele Fanni, Stefánik Vivien, Muszela Jessica, Banai Tóth István, Kántor Dávid, Szűri Renáta Katalin, Antal Ferenc.*

Igazgatói dicséretben részesültek: *Asbóth Orsolya, Kemencky Henrietta, Hollósi Rebeka, Sándor Lajos, Hollósi Csaba, Kele Fanni, Vrabai Anita, Csontos Veronika, Maricsék Réka, Cseh Krisztián, Mezei Szidónia, Margit Leticia Cintia, Rácz Gabika, Egyeg Emese, Szarka Vivien, Bogač Sebastian, Stefánik Vivien.*

Tudják honnan ered a lottó? A történet 300 évvel ezelőtt kezdődött Genovában. A várost a Nagytanács irányította, amely évente megújult oly módon, hogy tagjai közül ötön kiváltak, s helyettük a polgárok 5 újat választottak 90 jelölt közül. A genovaiak évről-évre izgatottan várták a választásokat, mivel fogadásokat kötöttek a szénázásról névára. Aki legalább kettőt eltalált, már valamilyen jutalmat kapott, aki pedig mind az ötöt, az tarolt. Hamarosan fogadóirodák jöttek létre, melyek a nevek helyére számokat tettek, s a játék meghódította Itáliát, majd az egész világot.

Fortuna istenasszony dunamocsi helytartói a *Tricolor* irodában ülnek, ahol *Bábi Vilmos* és *Pálk Mihály* tájékoztatása szerint a *Tipsport* keretében sportfogadásra, a *Tipos* szolgáltatásaként pedig *Lottó, Keno, Euromillióny* és *Klub Keno* játékokra van lehetőség. A 2006 óta működő irodát azzal a céllal hozták létre, hogy olyan szolgáltatásokat nyújtson, melyek addig hiányoztak településünkről. A sportfogadás mellett lehetőség van telefonfeltöltésre, kölcsönkö felvételére, a *Triangel* katalógusból való rendelésre és fénymásolásra is. Ezen kívül ajándéktárgyak, textilárak széles választéka között válogathatunk. Játékok, női-férfi papucsok, zoknik, trikók, pólók, fali képek, édességek, babapelenka és kerti törpe, sőt a Csehországból rendelhető kenuk mind-mind az áruválaszték részei. A fiatalok között most a legkapósabb áru a divatos gumikarkötő, az udvarukat csinosítani akarók pedig leginkább a mutatós kerti szelforgókat viszik.

Térjen be Ön is a *Tricolor* irodába, s adjon esélyt a szerencséjének!

Ballagtak az ovisok...

Az óvodából elballagók névsora: Rácz Gyurika, Csontos Pityu, Lakatos Robi, Lakatos Annabella, Pataki Viktor, Mezei Rudi, Frisancho R. Ákos, Kelő Márk.

...és ballagtak az iskolások.

Egy ősi kínai mondás úgy tartja, hogy aki véletlenül kimarad a végzős ballagók névsorából, arra az életben boldogság és szerencse vár. Nos, Ollé Rita neve lapunk elmúlt számának felsorolásából a technika ördöge folytán kimaradt. Mivel Rita nem kínai, enyhén szólva nem nagyon örült neki. Tökéletesen megértjük. Utólagos kárpótlásként álljon itt még egyszer a teljes csapat. Így együtt, utoljára. Szeptembertől mindenki új utakon indul el, és mindenki egy új csapat tagja lesz. Ritának, és a többieknek szívből kívánjuk, hogy jó közösségekbe kerüljenek, ériék el azt, amire vágnak, teljesüljenek álmaik, célkitűzéseik. Sok sikert további életetek során!

A 2010/2011-es tanév kilencedikeseinek névsora: Antal Ferenc, Asbóth Máté, Asbóth Orsolya, Csontos Kinga, Egyeg János, Farkas Emese, Hollósi Rebeka, Hožvák Mária, Chovan Klaudia, Kántor Dávid, Kemencky Henrietta, Kovács Cyntia, Kurucz Veronika, Lajos László, Mellék Boglárka, Nebehaj Dávid, Ollé Rita, Vasas László.

FŐZŐVERSENY ÉS FUTÓVERSENY

A Helén panzió és étterem június 25-én újra megrendezte hagyományos főzőversenyét a panzió mögötti árnyas fák alatt. Egyfajta családi és gyermeknap ez egyben, ahol közvetlen, baráti hangulatban zajlik a közös főzés, étkezés, szórakozás. A Simsik házaspárnak köszönhetően az idei már a 11. ilyen alkalom volt, melyre hat csapat nevezett be (zárójelben jegyezzük meg, sajnos csak hat – kár, hogy a főzni tudó és szerető helyiek nem mutattak nagyobb aktivitást).

Az öttagú zsűri minden résztvevő főztjét elbírált, és döntésük alapján a felnőttek között a fődíjat a 'helyiekből' álló Húsimádó Dandár (HID) babgulyása nyerte meg (csapattagok: Csehi János, Novoszádek Miklós, Papp József), második a Rákóczi Szövetség süttői csapatának kakaspörköltje, harmadik pedig a budapesti Rákóczi Szövetség slambuca lett. Diák kategóriában első helyen a komáromi szakmunkásképző végzett marhagulyásával, míg a további helyeken a karvai szakmunkásképző két csapata osztozott (gombás hús illetve disznógulyás).

A főzőversenyhez társprogramként a Kele Géza által szervezett, harmadik alkalommal megrendezett Fuss a Kék Dunáért elnevezésű futóverseny csatlakozott. A 87 résztvevőt megmozgató, külföldieket is felvonultató verseny a következő eredményekkel zárult:

400 m lányok: 1. Farkas Zsófia, 2. Csontos Veronika, 3. Rácz Gabriella, 4. Jókai Csenge, 5. Simsik Réka, 6. Ollé Réka, 7. Jókai Dalma, 8. Tücsök Viktória. **400 m fiúk:** 1. Németh András, 2. Hollósi Csaba, 3. Molnár Ákos, 4. Dörne Kurt, 5. Antal Mátyás, 6. Egyeg Csaba, 7. Zsemlye Máté, 8. Csehi Krisztián, 9. Szalai Bálint, 10. Lajos Botond. **1200 m lányok:** 1. Dobai Kinga, 2. Stefánik Vivien, 3. Egyeg Emese, 4. Vrabél Anita, 5. Dolgoruková Sonja, 6. Banai Tóth Kincső, 7. Farkas Réka, 8. Fülöp Erzsébet, 9. Boros Aranka, 10. Kele Fanni. **1200 m fiúk:** 1. Antal Ferenc, 2. Németh Ambrus, 3. Banai Tóth István, 4. Németh András, 5. Csontos Tibor, 6. Sánta Szabolcs, 7. Nagy Tamás, 8. Budai Zsolt. **5 km:** 1. Zakar Gergely, 2. Hollósi Sándor, 3. Antal Ferenc, 4. Gál Sándor, 5. Szabó József, 6. Horváth Dezső, 7. Németh Ambrus, 8. Varga József, 9. Hollósi Csaba, 10. Gula Dávid. **15 km:** 1. Leskiv Anatolij, 2. Mácsodi Gábor, 3. Bíró Károly Róbert.

Az önkormányzat rendezvénytáborral, a közhasznú munkások segítségével, légvár felállításával és 30 kg marhahússal támogatta a rendezvényt. A pörköltet Takács Ottó készítette el.

DuoVideo
videofelvétel, filmvágás

www.duovideo.sk

**Esküvő, kereszteleő, szalagavató,
ballagás és egyéb rendezvények,
reklámfilmek, klippek készítése**

Tel: (+421) 905 306 918 Tel: (+421) 918 774 241

eMail: video@duovideo.sk

NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA

Az MKP dunamocsi szervezete június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján, a trianoni békediktátum 91. évfordulója alkalmából emlékünnepséget szervezett a helyi múzeumkertben található kettős keresztnél. A megemlékezést Fehér László tárogatómuzsikája nyitotta meg, majd Reményik Sándor „Gyűrűt készítettek” c. versét Vörös Attila, az MKP dunaradványi szervezetének elnöke adta elő. Ezután Vörös Szabolcs, az MKP dunamocsi elnöke szólt az egybegyűltekhöz, hangsúlyozva, hogy a községünkben idén első alkalommal tartott megemlékezést rendszeressé kívánják tenni, így emlékeztetve a helyi polgárokat a magyarsággal szemben elkövetett kegyetlen igazságtalanságra. A korabeli események felidézése elsősorban az összetartozás elmélyítését, a megmaradáshoz szükséges erőgyűjtés célját szolgálja.

Banai Tóth Pál, Dunamocs polgármestere hangsúlyozta, hogy az igazság sajnos nem politikai kategória, így az I. világháború utáni rendezésnél is a pusztá hatalmi érdekek domináltak. A mohó területszerző célokat hazug indokokkal támasztották alá, a világ pedig elhitte a magyarságra kimondott vádakokat, s ítélkezett felette. Pártfogó szövetségesünk egy sem akadt, aki szót emelt volna Magyarországgal szemben, aki figyelmeztette volna a kapzsi győzteseket a mérhetetlen igazságtalanságra. Hiába érvelt Apponyi Albert öt nyelven, briliáns szónoki tehetséggel, ha egyedül maradtunk a versailles-i palotában, barátok, támogatók, szövetségesek nélkül. Trianon igazi lényege és tanulsága éppen abban rejlik, hogy ilyen hibát még egyszer nem követhetünk el, a magyarságnak barátokra van szüksége.

Trianon óta kilenc évtized telt el – folytatta gondolatait a polgármester – ami alatt sok minden történt, változott. Nem is olyan régen még vasfüggöny húzódott Európa országai között, s bár Csehszlovákia és Magyarország hivatalosan baráti országnak számított, mégis akadályozták az átjárást, az elszakadt nemzetrészek közötti kapcsolattartást. Az Európai Uniónak köszönhetően az

A megemlékezés további szónokai Stubendek László, az MKP országos elnökségének tagja, valamint Samu István, a Via Nova Ifjúsági Csoport járási elnöke, az MKP gútai szervezetének tagja voltak. Beszédükben kiemelték, hogy Trianon évfordulója egy jövőbe mutató emléknap, amikor nem csupán gyászolunk, de egyben erőt is merítünk belőle. A hangsúlyt ma már az összetartozás erősítésére kell helyeznünk. 13 millióan vagyunk a Kárpát-medencében, ebből következően mi itt nem kisebbségnek, hanem többségnek számítunk. Közösségünk ki fog törni jelenlegi nehéz helyzetéből, de ehhez nem szlovákiak, erdélyi, délvidéki magyarokként kell magunkra tekintenünk, hanem fel kell ismernünk, hogy az egy és oszthatatlan magyarság részei vagyunk. Az egységes, összetartó és közösségben gondolkodó magyarság megteremtése a felemelkedés és a szebb jövő záloga. Lelkiükben kell tehát felszabadulnunk és egyesülnünk, melyhez a kettős állampolgárság intézménye nyújt gátakat áttörő lehetőséget. Merjünk élni vele. A kettős állampolgárság nem államhatárokat módosít, hanem belső falainkat dönti le és valódi közösséget teremt.

Az ünnepi beszédek között kultúrőrös emelte a rendezvény hangulatát, melyben az iskola tanulói közül Hollósi Csaba, Sándor, Lajos és Kemeny Henrietta vett részt. A Csemadok helyi énekkarának előadása alatt koszorúzás folyt. A kettős keresztnél az MKP, a Csokonai Polgári Társulás, a Limes Anavum Regionális Kulturális Társulás, az esztergomi Fidesz, a Via Nova Ics, az alapiskola, a sportszervezet, az önkormányzat, a borász-szervezet, a Csemadok és a tűzoltószervezet képviselői helyezték el koszorúikat. A megemlékezés a Himnusz eléneklésével ért véget.

Házassági évfordulók

"Jó érezni azt, hogy szeretlek,
Nagyon és egyre jobban.
Ott bújkálni két szemedben,
Rejtőzködni mosolyodban.
Érezni, hogy szemeim
Már szemeidben élnek,
S érezni azt, hogy szép Veled,
És csak Veled teljes az élet."

Azok a házaspárok, akik június 11-én, községünk polgármesterének meghívására eljöttek a helyi házasságkötő terembe, hogy ünnepélyesen megújítsák fogadalmukat, tudják, hogy a házasság szépségét meg lehet őrizni 20, 30, 40 év után is. Ébren lehet tartani a hosszú évekkel korábban kigyúlt lángot! Megtanulták az együtt töltött évek alatt, hogy van az én és van a te, de van olyan is, hogy mi. Az idő múlásával pedig ez a mi egyre jobban növekszik, míg végül aztán már úgy nevezhetjük: egyé válás. Közös megélt varázslat, mikor életünk részévé válik valaki, akit olyan nagyon szeretünk. Először jön a szerelem, majd a házasság, utána pedig az együttélés. Fogságot jelent ez? Béklyót a szabadságnak, ahogy a házasságot ellenzők érvelnek? A rossz házasságot persze nehéz magasztalni, de a szeretetben való együttélés nem nyugós kötöttséget, hanem jutalomként elnyert szabadságot jelent: szabadabbnak érzed magad mellette, mint amikor egyedül vagy!

Mikes László és Éva a 45., Mocskos Géza és Mária a 40., Szuri Lajos és Éva a 40., Bertók János és Gizella a 35., Farkas László és Erika a 30., Simsik István és Ilona a 25., Boros Zoltán és Aranka a 20. házassági évfordulóját ünnepelte.

Szívből gratulálunk, és még sok-sok együtt töltött boldog esztendőt kívánunk mindannyiuknak!

Elsőáldozás

2011. június 5-én vasárnap öt kislány járult első szentáldozásához a dunamocsi katolikus templomban. Szülők, rokonok, egyházközségi hívek figyelték a fehérbe öltözött lányokat, akik a számukra kijelölt helyen nagy izgalommal várták a Jézussal való találkozást. Kiérdemelték, hogy az Úr elé járuljanak, hiszen hittani ismeretekben kellő felkészültségről tettek tanúbizonyságot, valamint koruknak megfelelő érettséggel rendelkezve képesek megkülönböztetni az eucharisziát a közönséges kenyértől és bortól. A szentáldozás a három beavató szentség egyike, így a hívő életében nagy jelentősége van, amikor először részesül benne. Az alkalom fényét emelte, hogy a szép ünnep nemzeti himnuszunk elénekelésével zárult.

A dunamocsi elsőáldozók az idén Farkas Zsófia, Rácz Gabriella, Mezei Szidónia, Margit Letícia Cintia és Csontos Veronika voltak.

Az ünnepi szentmisét Kónya Mária plébános úr celebrálta, a gyerekek hittani ismeretekből való felkészítője Hožvák Mária hitoktató nő volt.

Konfirmáció

Áldozócsütörtök napján, június 2-án, őseink hagyományához hűen ünnepi istentisztelet keretében 8 ifjú testvérünk tett fogadalmat hitéről és református anyaszentegyházunkhoz való hűségéről. Magukra vállalták azt a fogadalmat, melyet keresztségük alkalmával szüleik és keresztszüleik tettek, hogy úgy nevelik és neveltetik ő ket, hogy felnőve önként tegyenek vallást hitükről. A fogadalomtétel után egyenként kapták az áldást azzal az Igével, mely a gyülekezet ajándékaként kapott Szentírásban is olvasható.

A képen Vasas Mihály és Egyeg Vilma gondnokok mellett Asbóth Máté, Antal Ferenc, Mellék Boglárka, Kovács Cyntia, Dobai Sándor lelkipásztor, Asbóth Orsolya, Hollósi Rebeka, Lajos László és Egyeg János.

Mesélő fényképek -2. rész-

Egyeg Kálmán malomtulajdonos nem tudott szabadulni az újra és újra rátörő gyötrő gondolatoktól. Úgy döntött, inkább nyugovóra tér. Rábízta az éjszakai őrlést fiára, Józsefre, ő pedig sietett a malomkamrába lepihenni a priccsre. Útközben még a hajó farában lévő kiálló deszkán elvégezte félrevaló dolgát, ahol néhány pillanatra másfelé terelődtek gondolatai. A radványi Tóth Ignác jutott eszébe, akinek éppen egy ilyen deszka lett a végzete. Hirtelen megszédült és beleesett róla a Dunába. Próbált kiúszni a partra, de a lehúzott gatyája, nadrágja és nadrágtartója annyira rácsavarodtak lábaira, hogy hiábavaló volt minden vergődés, 300 méter után a víz alá merült.

Késztetést érzett, hogy elvigyorodjon az eseten, pedig sajnálta az öreget, akivel valamikor együtt inaskodott a Trenkáék radványi malmában. De senkit sem tudott jobban sajnálni, mint önmagát. A jövőt kilátástalannak érezte, dögliódott a hajdan olyan jól jövedelmező vállalkozás. „Egyik malom a Dunán lengedezzen, a másik a zsebben legyen” – mondogatták a régi molnárok egymás között, s mondhatták is – gondolta Egyeg Kálmán –, mert régen az őrlés szépen hozott a konyhára. Egy jól működő malom éves bevétele akár 50 hold föld hasznával is felért. Bizony szép volt a világ 1912-ben, mikor a malmát megvásárolta! Sorban álltak a szekeres gazdák, ők pedig örültek éjjel-nappal, meg sem állva. Sok volt a munka, de sok a bevétel is. Nem csoda, hogy akkor még igen sokan törekedtek arra, hogy molnárasok legyenek, aztán segédek, végül ügyes beházasodással akár malomtulajdonosokká avanszáhattak, akik bizony nagy uraknak számítottak abban az időben.

De most 1937-et mutatott a falinaptár, s az sem vigasztalta, hogy nem csak ő, de minden dunamocsi malmosgazda hasonló cipőben járt. Ármai József, Kocsis József, Kovács József, Mocskos Sándor, Vári József és Szalai József, Egyeg Ernő és Jókai József lelkét ugyanaz a gond nyomasztotta: bármennyire igyekeztek, a kuncsaftok fokozatosan elmaradoztak, évről évre néhányval mindig kevesebben jöttek. Még szerencse, hogy több lábon álltak, s a hasznát évtizedek óta földbe fektették. Egyeg Kálmánnak 5 hold földje gyűlt össze és hozzá 50 ár szőlő. Több földet nem akart venni, de bérelt még néhány helyen a határban. A Tekeren parton dohányt is termesztett. Kovács József 12 hold, Kocsis József 25 hold földet birtokolt. Ez utóbbi itthon volt a háború alatt, könnyebben összeszedhette magát.

„Minden nyomorúságról azok az átkozott szárazmalmok tehetnek. A gépmalmok szaporodnak, mi pedig pusztulunk” – vonta le újra és újra ugyanazt a következtetést Egyeg Kálmán. Akkor kezdődtek a gondok, mikor Zajos Mihály felépítette a faluban gőzmalmát, amit aztán veje, Babi János vett át, bővített és modernizált. Ezzel nagyjából egy időben Perbetén meg Bátorkeszén épült szárazmalom, aztán jött a többi, sorban egymás után. Ezeknek olyan teljesítménye volt, hogy elbirtak egy egész falut, sőt még a környéket is. A nagy, emeletes malmoknál csak térülni-fordulni kellett a gazdának. Leadta a gazda a gabonáját, megkapta a raktárból az annak fejében járó, ott tárolt lisztet, aztán mehetett is haza. Kényelmesebb volt, mint befogni, óráig dőcögni a dunai malmokig, aztán egy hét múlva visszajönni a lisztért, vagy másnapig várni az eredményre. A vízimalmok ugyanis naponta csak 20-25 mázsát tudtak megörölni.

„Néhány éve is mit csinált Babi János? – cikáztak a gondolatok az elkeseredett vízimolnár fejében – villanyt vezetett a malmába, hogy így növelje a teljesítményt!” És valóban: a vállalkozó szellemű Babi János egy merész húzással, és nem kis költséggel a határon át, a Sósokon keresztül vezette el portáiját az áramot. (Igy jelent meg a villany községünkben. A malmot szolgáló transzformátor-épület még ma is áll!)

Persze aki a saját gabonájából készült lisztet szerette viszontlátni, az továbbra is kitarzott a dunai malmok mellett. Sokan arra is megesküdtek, hogy igazi íze, aromája csak a vízimalmokból kikerülő lisztnek van. Meg aztán jólesett a révházban, vagy az árnyékos fűzfák alatt a többi gazdával, malomtulajdonossal a boroskancsó mellett elbeszélgetni, megpihenni, megkóstolni a molnárok halászléjét, túrós csuszáját. Aki ezt megszokta és megszerette, nem tudott egykönnyen elszakadni a dunai őrlés szertartásától. És a régi molnár barátoktól. Ha például egy madári gazda családja emberemlékezet óta a Kocsis Józsefhez járt, akkor oda járt. Néhány fillér miatt nem állt ki ebből.

A jövő sötétnek látszott, a malmosok előre látták a biztos véget, de amíg a front ide nem ért, addig forogtak a kerekek, akadt munkája a molnároknak. A helyiek mellett Búcs, Kisújfalu, Madar, Kürt, Szilos, Perbete, Fűr, Csúz, Szentpéter, Gyalla parasztgazdáinak egy része továbbra is kitarzott mellettük, ezért aztán tavasszal újra és újra bekötötték malmaikat a jó sodrás útjába, úgy 50-70 méterre a parttól. Ott sorakoztak a malmok cikcakkos vonalban a Rector köztől – Kovács József malmától – egészen a radványi határt jelző Izsó-révig, ahol éppen Egyeg Kálmán vízimalma ringatózott, egy 3 mázsás vasmacskával lehorgonyozva. Ezután már a radványi malomrév következett, a Trenkáék, Vargáék, Fülöpék, Kuruczék, Paraizsék malmaival. Aztán se feljebb Komáromig, se lejjebb Párkányig nem voltak vízimalmok.

A gazdák évente háromszor vitték őrltetni gabonájukat. Először aratás után, majd ősszel a télire való lisztnek, végül tavasszal, ami aztán kitarzott a következő aratásig. Mikor befutott a gabonával megrakott szekér a révház (mai csárda) elé és a gazda megmondta kihez jött, a megnevezett malom zsákoló segédje és inasa behordta a raktárhelyiségbe a névvel ellátott gabonás zsákokat. Az egész révház tulajdonképpen raktár volt, amit a malmosok közösen használtak. A malomtulajdonosok egész nap ott tartózkodtak, ők vették át a gabonát, majd adták ki a lisztet, vezették könyvükbe az üzletmenetet. Az őrlető gazda időpontot kapott, mikor jöhet vissza a lisztért. Ha távolabbról érkezett, akkor ott éjszakázott, hogy ne kelljen a nagy utat még egyszer megtennie. A messziről jött kuncsaftok iránt különös figyelemmel voltak a malmosgazdák, meg kellett nagyon becsülni, hogy 25-30 kilométerről is idefáradtak. Régi barátként üdvözölték őket, étellel, itallal kínálták, szállást adtak. Erre szolgált a malmosoknál a tisztaszoba, de gyakran az istálló priccsét választotta a vendég, mert ott jobban esett az alvás.

Mikor az előírt időpontban megérkezett a gazda a lisztért, akkor azt nem a révházban kapta meg, hanem a Duna-parton. A révházban felpakolták üres kocsiára egy másik gazda gabonáját, azzal ment le a partra. A segéd kihordta ladikjával a megörölt lisztet – két-három mázsa fért el a csónakban – az új adag búzát, rozst pedig bevitte a malomba. A sodrás nekiszorította a ladikot a malomnak, s így ketten kipakolhatták belőle a zsákokat. A malomban volt a mázsa, lemérték és kivették belőle a 10 % vámot. A vámból kapták aztán a segédek és inasok a fizetségüket. Egész részes segédnek 9 mázsa vámból 1 mázsa, fél részesnek fél mázsa jutott. Minden malomnál volt 4-5 alkalmazott, akik műszakokban váltották egymást. Kovács Józsefnél például Sánta János, Sánta Ernő, Margit János, Margit Gyula és Kovács Béla. A parasztgazda nem volt jelen a mázsálásnál, de nagyon jól tudta mennyit hozott, és persze nem is szabadott visszaélni a kuncsaft bizalmával, mert akkor máshoz pártolt. A malomtulajdonosok az összegyűlt vámot otthoni hombárjukban tárolták, majd tavasszal, mikor jó ára volt, eladták Berger Herschele helyi gabonakereskedőnek, vagy megörölve a falu pékjeinek, Lipták Jánosnak, Dózsaéknak.

A fotó 1943-ban, a dunamocsi vízimolnárkodás utolsó pillanataiban készült. Egyed Kálmán ekkor már örök álmát aludta (1937-ben halt meg), utóda, Egyed József pedig a pangó üzlet miatt be se kötött. Elköltözött Budapestre, ahol betársult a *Budapesti Hengermalom Társulatba*, ami rendszeres osztálékkal járt. A többi malmosgazda is ügyeskedett, igyekezve átmenteni magát az új viszonyok közé. Próbáltak a szakmában maradni, így akinek volt tőkéje hozzá, szárazmalomba fektette. Ármaj József, Kocsis Józseffel társulva épített malmot *Marcelházán*, Vári József és Jókai József *Búcsón* (mai *Attila malom*), Mocskos Sándor pedig *Naszvodon*. Kovács József *Madaron* szerelt be egy raktárat malomnak a háború után, de mire 1948-ra kész lett, már nem kapott működési engedélyt. A vízimalmokat eladták – Mocskos Sándor például *Medvére* – vagy a háborúban kilótték, ahogy Kovács József malmát a túloldaltól a németek. Amelyik megmaradt, azt a háború után széjjelszedték, faanyagát elűzelték, felhasználták.

A képen, hegedűvel a kezében *Kovács Béla* áll. A keréken *Szalai Béla* ücsörög, akit egy év múlva, 18 évesen elvitték a frontra. Soha nem tért vissza. *Jókai József* egy háborús menekült lengyel nővel téstát szaggat krumplicsuszának. Továbbint pillanat, elsüllyedt világ. Több mint hatvan év telt el az utolsó vízimalom szétszedése óta. Gondoljunk néha rá, és őrizzük büszkén a dunamocsi malmok, molnárok emlékét! Kovács Béla bácsinak, az utolsó dunamocsi vízimolnárnak pedig tisztelettel és szeretettel kívánunk sok erőt és jó egészséget!

Taschek János halála

91 éves korában elhunyt *Taschek János*, *Nehéz Ferenc* utolsó kortárs kollégája, és ahogy *Taschek* bácsi emlegetni szokta – örök barátja. Kettőjük ismeretsége 1946-ra datálódik, amikor *Nehéz Ferenc* kényszerűségből – korábbi hazafias tevékenysége miatt nem térhetett vissza szülőfalujába – nagynénjéhez, *Osli* községbe költözött. Kollégák lettek az iskolában, barátok a magánéletben és munkatársak az alkotótevékenység során.

A zenetanár kolléga szerezte azoknak a kedves daloknak, nótáknak a zenéjét, melyek a *Győr-Ménfőcsanak* megyei településen kerültek ki írónk keze alól, s melyeket azóta is előszeretettel énekelnek Dunamocson és Osliban egyaránt. *Taschek János* idős korában egy daloskönyvet állított össze, benne közös szerzeményeikkel. A gyűjtemény eljutott községünkbe, s ezzel máig tartó kapcsolat vette kezdetét a két település között. A barátság ápolásában a *Nehéz Ferenc* életét, munkásságát kutató és feldolgozó *Orosz Örs* szerzett elvülhetetlen érdemeket, s ő volt az, aki a pusztasomorjai temetésen a dunamocsiak részvételét, együttérzését tolmácsolta a gyászoló család felé. Az elhunyt lánya, *Ágnes*, a dunamocsiak

ragaszkodó szeretetétől meghatódva, a temetés után néhány nappal a következő levelet küldte községünk lakóinak:

Drága, drága Dunamocsi!

Bocsánat, hogy ismeretlenül így szólítok meg egy közösséget, de azok iránt, akik egyetlen értesítésre eljöttek a tőlük messzi Somorjába, hogy egy idős bácsit, - az én Édesapámat, aki barátjának mondhatott egy olyan író-személyiséget, mint a dunamocsi Nehéz Ferenc -, tiszteletük jeléül elkísérjék utolsó útján, igen nagy szeretettel érzek. Kimondhatatlanul hálás vagyok azért, hogy itt voltak a temetésen, és megkerestek bennünket! Szegény Édesapám is nagyon meg lenne illetődve, és boldogan fogadta volna az ő felejtethetetlen barátjának szülőföldjéről származottakat, akik csakis miatta és őhozzá jöttek el a "találkozásra".

Aztán azért is köszönettel tartozom Dunamocsnak, mert csodálatos tollú író szülőitük emlékének ápolásába bevonták Édesapámat is. Nagyon sokszor és igen nagy örömmel, büszkeséggel eltelve emlegette ezeket az alkalmakat!

Csak nemrégiben sikerült elolvasnom *Nehéz Ferenc*, *Két harangszó* ölelkezett című novelláskötetét. Addig nem volt fogalmam, tapasztalatom arról, milyen csodálatos író és nagyszerű ember az, aki ezeket a példaértékű jellemű alakokat és szívfejtően szép, megrendítő történeteket megformálta, megörökítette, akinek ilyen üzenete van emberségről, hitről, hűségről, barátságról, szerelemtől, szeretetről, mint neki. Akik pedig az ő "utódai", "leszármazottai", csak a szépet, jót kaphatták örökölni tőle, és érzésem szerint saját maguk is ilyené válhattak.

Köszönöm tehát Dunamocsnak a könyv olvasásának élményét is, és azt, hogy ilyen embert, ilyen embereket ad, nevell!

Kívánok további munkájukhoz sok örömet, sikert, egészséget és kitartást.

Őszinte tisztelőjük és hálás csodálójuk: *Tokodiné Taschek Ágnes*, Solymár.

PÜNKÖSDI KONCERT

A Borbély Katalin - ének, furulya, gitár, metallofon, kazu, ritmushangszerek - és Menyhart József - ének, gitár, szájharmonika - összetételű "Kicsi hang" nevű együttes pünkösdkor a református templomban adott koncertet. A dalok zenéjét ők szerezték, szövegírónak pedig egészen kitűnő gárda

állt rendelkezésükre: József Attila, Ady Endre, Pilinszky János, Radnóti Miklós, Sinka István, Szabó Lőrinc, Reményik Sándor, Weöres Sándor, Bettes István verseit énekeltek. A duó tagjai úgy vélekednek, hogy a verséneklés rétegzene, befogadásához a fül mellett szükséges a lélek is. A dalok megtalálták az utat a dunamocsi közönség lelkéhez, amit a nagy siker, a szünni nem akaró taps bizonyított.

Akát a mozdony füstje egyszer megcsapott... – kezdik mondókájukat a vasút szerelmesei, ha kötődésükről faggatják őket. Mikor láttál te füstölő mozdonyt? – kérdezhetnénk vissza az illető vasutasnál, ha nem értenék a szólásban rejlő szimbólumot. Nos, a Duna illata – ami tényleg létezik – legalább akkora vonzerővel bír, mint ez a bizonyos képzeletbeli mozdonyfüst, s nekünk, dunamocsiaknak nem csak a szaglószervünkre van hatással, ha a folyó felől fúj a szél, s orrunkba csap ez a jellegzetes, egyetlen más víznél sem érezhető, utánozhatatlan illat. Nemšovský Mironál senki sem tudja ezt jobban, aki bizony sok vizet szagolt már életében. Tőlünk nyugatra nincs is olyan hajózható európai folyóvíz, amin még ne járt volna. Igazi folyami ember, vérbeli hajós, aki nem csupán a munkáját

A Duna illata

végi vízen, de ha itthon van, akkor is ekörül forog számára a világ. Ennek bizonyítására lássuk csak, mit csinált otthona körül az utóbbi n é h á n y hónapban: ladikot hegesztett v é k o n y vaslemezekből (nem is akármilyet, krómozott kis korlátja van)

kikötőt épített (abroncsokkal rekesztett el egy részt és kővel töltötte fel), stéget ácsolt (a frostok még nincsenek rajta), padot állított a töltésre (a falu legszebb utcai padja). Aki háza mellett halad el, jól láthatja mindezeket. Én is arra jártam, elbeszélgettünk. Nem nehéz őt szóra bírni, ha a szívéhez oly közel álló témáról van szó:

A Duna-parton nőttem föl – kezd bele a mesébe – s azóta sem tudom az életem elképzelni nélküle. Tízéves koromban kaptam az első csónakom, ami egy 5 méteres faladik volt, s a Novotny tanító uréktól vettük. Ez valóban csak az én csónakom volt, az engedélyt kifejezetten az én nevemre állították ki. Mivel személyivel még nem rendelkeztem, a pionír igazolványt szolgált hivatalos dokumentumként. Nem kis utánajárásba került a szoci viszonyok között, s csak úgy lehetett elintézni, hogy nagyanyám testvére, Szalai Ernő, aki póthatárőr volt, kezességet vállalt az ügyben. Kellettek a kapcsolatai, hiszen azelőtt a határőrség engedélyezte a ladikokat.

Családom Szalai ága egyébként igazi hajós családnak számít. Dédapám, Szalai Sándor volt a régi világban a révész, aki hordta át ladikján az embereket Süttőre és vissza. Családi anekdota,

hogy az 1938-as visszacsatolás után, amikor újra beindult a révforgalom, a süttőiek türelmetlenül kiabáltak a túloldaltól: „Révész Szalai gyere át értünk!” A hangsúly a történetben azon van, hogy nem a konkurens Simsik révészért, hanem érte kiállottak. Nagyon büszke volt erre dédapám – s remélem István sem haragszik meg, hogy elmondtam. Antos Feri bácsi uszályon dolgozott kormányosként, s két fia, Laci és Feri szintén hajós lett. Liptay Vince is rokonom, aki nem akármilyen hajós volt. Az ötvenes években került ki a gyárból az első rakéta hajó, amit el kellett vezetni próbaútnján Pozsony és Budapest között. A modern géptől nagyon ódzkodtak a korabeli kormányosok, így nem is akadt jelentkező. Liptay Vincét kivéve. Budapesten rezesbandás ünnepség fogadta a mólón az utasokat, akik között ott volt fia, Liptay Lóthár is. A felhajtást látva Lóthár áhitattal jegyezte meg: „Meglátod anyu, apunak még életében szobrot állítanak!”

A mai generációt én képviselem a vizeken. Huszonnégy évesen döntöttem el, hogy ezt a pályát választom, s matróznak álltam a Povodie-nál. Hét évet lehúztam a kavicsosoknál, közben megszereztem a gépész oklevelet. Többet akartam keresni, és a kihívásoktól sem riadtam vissza soha, ezért az lett a célom, hogy a Rajnára kerüljek. Sikerült, így tizenegy évig Hollandiában hajózhattam egy üzemanyagot szállító, 1000 tonnás tankeren. Országon belül többnyire halászhajókat láttunk el naftával, s emellett Belgiumba jártunk egy üzemanyag-raktárhoz, valamint óceánjára hajókhoz Hamburgba. Kemény meló volt. Ami a legfőbb számomra, hogy a mai hajózásból teljesen kiveszett a romantika. Azelőtt a kapitány, a kormányos igazi úriember volt, ma pedig hárman vannak akár egy több ezer tonnás monstrumon is, ahol mindenkinek mindentől ki kell vennie részét. Ráadásul ott van a tömérdek papírmunka, adminisztráció, e-mailek, telefonok, idegeskedés. Három-négy órát kell a számítógép előtt ülnöm, s rakodást, ürítést, bármilyen eseményt percre pontosan lejelenten a főnökségnek. Minden apróságra kíváncsiak.

Nem csoda, ha alig várom, hogy hazaérjek. Kiülök a töltés padjára, s nem csinállok mást, csak nézelődöm. Megfizethetetlen az a nyugalom, amit ez a táj ad. Figyelem például, ahogy vízjogva repülnek ki a sasfókák anyjukkal a Gerecséből. Első útjuk a víz fölé vezet, aztán napról-napra egyre távolabbra merészkednek, végül elériük Búcsót, s birtokba veszik a családi territóriumot. A sasról egy gyerekkori emlék jut eszembe. Láttam, ahogy a madár lecsapott a vízre, kiragadott egy pontyot, s kivitte a partra. Én odaszaladtam, elzavartam, a halat hazavittem és megejtük. Lehet elszakadni onnan, ahová ilyen emlékek fűzik az embert? Itt nőttem fel, s számomra nincs párja ennek a vidéknek egész Európában. Megtanított többek között arra is, hogy tisztelni kell a természetet. Lehet, hogy sokaknak nevetségesen hangzik, de én még a csikket sem dobom el a Duna-parton, hanem összegyűjtöm és hazahozom.

Utóirat: a ház elé épített szép, új padra bárki leülhet, nem fog megharagudni érte a házigazda. Próbálják ki, gyönyörű onnan a dunai panoráma!

2011. július 25-én tölti be második életévét **Vörös Dominik**. E szép ünnep alkalmából szívből gratulál a drága, szeretett fiúnak, kisunokának: anyá, apá, a Vörös és Kuczman nagyszülők, dédimama és Patrik.

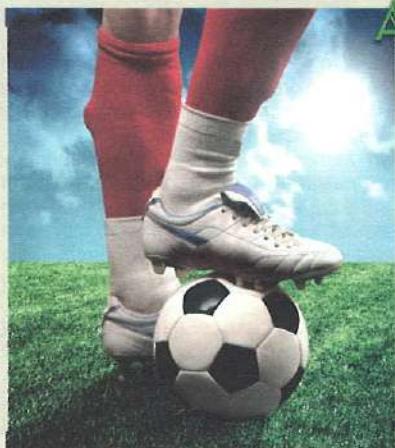

Szivárvány nap

Június 18-án második alkalommal került megrendezésre a dunamocsi alapiskola és a plébánia szervezésében a Szivárvány elnevezésű ifjúsági nap. Az ifjúsági napnak az alapiskola adott otthont, amelyen 39 kis- és nagydíák vett részt. Miután 2011 a család éve, a találkozó alaptémája is a család volt. Délelőtt a gyerekek az összetartásról és a család fontosságáról néztek rajzfilmeket, utána korcsoportonként dolgozva a családjukat mutatták be rajzok illetve bábok segítségével. Papírházakat készítettek, a legnagyobbak pedig rögtönzött előadást mutattak be egy család életéből. Egy vidám kis énektanulás majd ebéd után a komáromi Hárompatak zenekar szórakoztatott minket és tanított moldvai táncokat, amely az iskolásokon kívül a falusiak körében is népszerű volt. Külön köszönet az alapiskola igazgatónőjének, aki az iskola termeit felajánlotta, valamint a tanári kar lelkes tagjainak, akik a szabadnapot nem sajnálva segítettek. Köszönet nem utolsósorban Elek László esperes úrnak, aki jelenlétével emelte a találkozó színvonalát. A nap a derű és jókedv jegyében telt.

Hozvák Mária hitoktató

A DFC tavaszi zárómérkőzése

Martos – Dunamocs 4:4 (2:0)

DFC: Bernáth(Tóth L.) – Banai Tóth, Püsky, Marikovecz, Virág – Nagy, Gula (Lajos E.), Asbóth, Lajos A., – Pálik, Tóth P.

Gólok: Pálik, Banai Tóth 2, Tóth P.

Banai Tóth István játékosedző: Gyors gólt kaptunk a mérkőzés elején, ami után számos helyzetet alakítottunk ki, de

egyenlítőnünk nem sikerült. Ellenben a martosiak a 41. percben kettőre növelték előnyüket. Gondjainkat súlyosbította, hogy kapusunkat le kellett cserélni, mivel egy vetődés során a vállá megsérült.

Az 50. percben már 3:0 volt a hátrányunk, de ez sem küldte padlóra a csapatot. Innen sikerült felállnunk, egymás után négy gólt lőve. A 0:3-ból 4:3 lett! Előbb Pálik Misi szépített (1:3), majd Lajos Erik jobboldali beadását követően hét méterről a kapuba továbbítottam a labdát (2:3). Pár perccel később Nagy Sanyi feljött a középpályán, kiugratott engem, s a kapust egy az egyben megverve lőttem a hálóba (3:3). Ezután a vezetést is megszereztük. Lajos Attila szögletét a kapus kiejtette kezéből, Tóth Péter pedig bekotorta (4:3). A 85. percben sajnos kiegyenlítették a hazaiak (4:4).

Dunamocs : Nagysziget 6:1 (2:0)

DFC: Bernáth (Tóth L.) – Virág (Gula), Vörös, Püsky, Marikovecz (Tóth P.) – Lajos A., Nagy, Lajos E., Asbóth A., – Banai Tóth, Pálik.

Gólok: Banai Tóth 3, Lajos A., Tóth P., Lajos E.

Banai Tóth I.: A játék végre a nézők és az edző igényeit is kielégítette. Helyenként szemet gyönyörködtető volt a mérkőzés, bár azt is hozzá kell tenni, hogy az ellenfél sem volt igazán acélos.

12. perc: Asbóth Attila felment a bal oldalon, középre ívelését Pálik Misi kapura rúgta, ami után a kapusról kipattanó labdát a hálóba helyeztem (1:0).

21. perc: A középpályán zajló szép, kombinatív összjáték után kapura törő Lajos Attilát szabálytalanul szerelték a tizenhatoson belül. A tizenegyes értékesítésével növeltük előnyünket (2:0).

57. perc: Lajos Attila jobb oldali beadását 16 méterről a bal alsóba lőttem (3:0). Ezután kb. három perccel szépített az ellenfél (3:1).

67. perc: Pálik Misi adott be jobbról, Lajos Erik kapta meg a labdát, aki közelről a kapuba helyezett (4:1).

75. perc: Nagy Sanyi és Lajos Erik összjátékát követően a remekül játszó Lajos Attila ügyes cselsorozatot mutatott be, ami után 20 méteres lövését a kapus nem tudta védeni (5:1).

85. perc: Lajos Attila révén a jobb oldalon futott a támadás. Kiugratva Pálik Misit, akinek pontos beadását Tóth Péter 11 méterről fejelte a jobb felsőbe (6:1).

A bajnokság 2010/2011-es kírása ezekkel a mérkőzésekkel véget ért. A következő számban a Banai Tóth István játékosedzővel készült részletes szezonértékelő interjút olvashatják.

Házi góllövőlista:

1. Pálik Mihály 11 gól
2. Banai Tóth I. 10
3. Tóth Péter 7
- Püsky János 5
- Nagy Sándor 3
- Lajos A. 2

Tücsök D., Takács L., Tücsök A., Asbóth A., Virág A., Lajos E. 1

Edzéstogatás a tavaszi idényben:

- Banai Tóth I. 46 alkalom
Dóczy Ö. 41
Tóth P. 34
Takács G. 33
Simsik A., Pálik M. 31
Nagy S. 27